

НАДИМ — СТУДЕНТСЬКЕ ЩАСТЯ

ЩО МЕНІ ДАВ СВЗ

Євгеній ТКАЧЕНКО, другокурсник мехмату:

— Цього року я вперше був у студентському будівельному загоні «Прометей», який працював у Надимі.

Будзагін — це школа. Суворая природа Півночі виховує і випробовує людину. Саме у спільній праці яскраво виявляються ті якості людини, які в інших умовах могли залишитися непоміченими.

Загін — це нові спеціальності, нові захоплюючі професії. Кожен борець нашого загону освоїв не тільки свою спеціальність, а й кілька суміжних. Я, наприклад, набув три спеціальності: стропальника, каменяра і тесляра.

Північ не може не сподобатися, природа її не схожа ні на яку іншу. От тільки допікали комари: де вже їм нас жаліти!

А взагалі загін — це чудово. І якщо буде можливість, я поїду в СВЗ ще не один раз.

м. Надим. Табір Харківського ЗСБЗ.

Ольга ПОНОМАРЕНКО, редактор стінної газети «Северянка-79»;

— Запамяталось нам закриття табору. На урочистій лінійці командир загону Люда Богоявленська поздоровила нас з успішним завершенням третього, трудового семестру. Колектив у нас був чудовим. «Северянка» виконала план ос-

воєння капіталовкладень на 200 проц. На урочистій лінійці бійцям вручили почесні грамоти, а Таню Калнинченко відзначили вимпелом «Кращому за професією».

А увечері — прощальне вогнище. Усю ніч співали, згадували своє будзагонівське життя. Цієї ночі ми пообіцяли одна одній, що через рік повернемося сюди знову.